

10 PASOS PARA PROTEXER AS CAVIDADES E O KARST

Proteción, Responsabilidade, Respecto

O reino subterráneo é fráxil, vulnerable, ten unha lenta evolución; por iso, calquera degradación, intervención ou actuación inadecuada provoca efectos irreversíbles.

Protexer unha cova supón coñecer e apreciar os seus valores; e ser responsable implica ser consciente de que unha cova relata unha crónica cultural e natural que debemos protexer e preservar para as vindeiras xeracións.

Respectar o medio ambiente das covas é respectar a vida.

Unha maneira pouco impactante de explorar ou visitar unha cova pode facerse:

- 1. Apreciando a súa beleza natural e os seus valores arqueolóxicos e paleontolóxicos.
- 2. Non deixando nada atrás, agás as nosas pegadas.
- 3. Empregando técnicas de iluminación respectuosas co medio.
- 4. Manténdonos dentro dos sendeiros ou camiños marcados.
- 5. Movéndonos xuntos pola cova coma un equipo capacitado con coñecemento abondo.
- 6. Non estragando o medio natural e minimizando o risco de acidentes na cova.
- 7. Progresando pola cova coas técnicas que menos afecten ao medio ambiente subterráneo.
- 8. Camiñando polas superficies máis duras, minimizando o impácto.
- 9. Deixando o menor impacto no karst e noutros tipos de terreo que se atopen nas covas. As covas e as zonas kársticas poden manter o desenvolvemento sostible local.
- 10. Converténdose en educadores e promotores da proteción e conservación das covas e o karst.

Pictogramas usados en las fichas

Quirópteros

Insectos

Anfibios v repties

Peligros

Riesgo biológico

Riesgo químico

Imagen o lámina anaglifa rojo-cían

Espeleotemas v grado de conservación

Fósiles

Restos paleontológicos Cuaternario

Restos humanos

Utensilios, materiales líticos, artefactos

Patrimonio geológico, geomorfolóigco y cultural

Material cerámico

Manifestaciones de arte

Modificaciones, minería, ...

Gnammas y tafoni

Formas de erosión

¿QUÉ OS PROPONEMOS VISITAR?

Sábado:

Mañana: Cova Grande de Santalla. Acceso regulado (tiempo).

Tarde: Cova de A Ceza en Noceda.

Refugio de A Seara

Domingo:

Mañana: Cova Traslalastra ou Taro da Lastra en Mostade.

Mañana: Tres opciones en función de tiempo y tamaño de grupo: Paleokarst de Val das Mouras y Cova do Eixe en Mercurín

Calizas y dolomitas fosilíferas.

Karst en la Devesa de Rogueiras: Surgencia de Cova de Vellos y Cova de Longo de Meu.

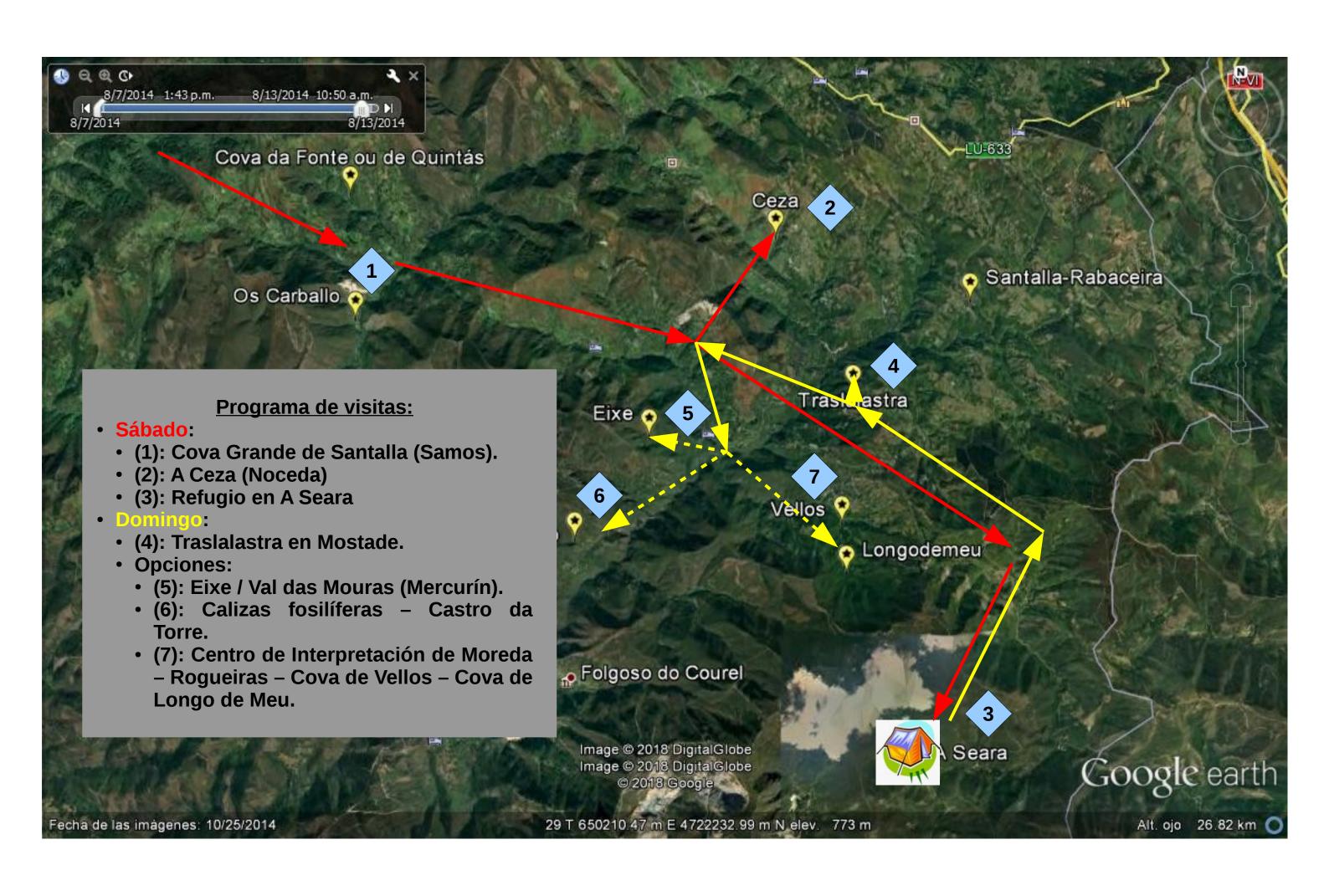

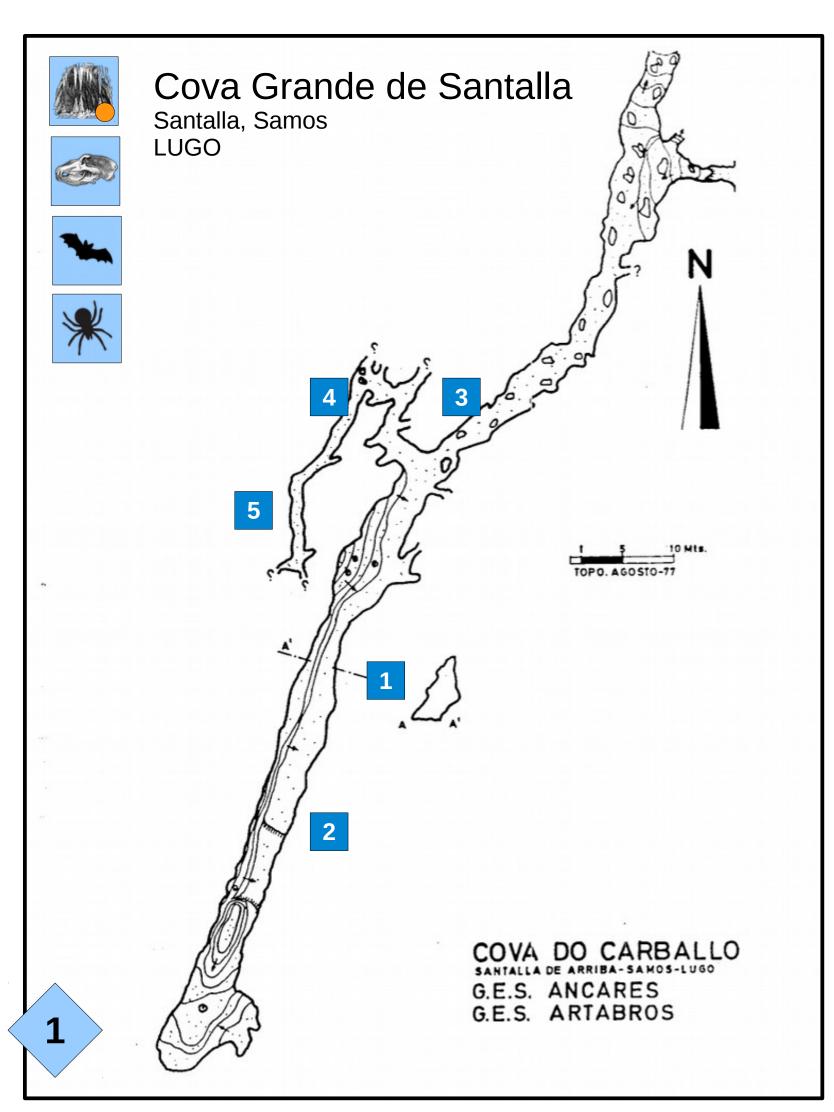

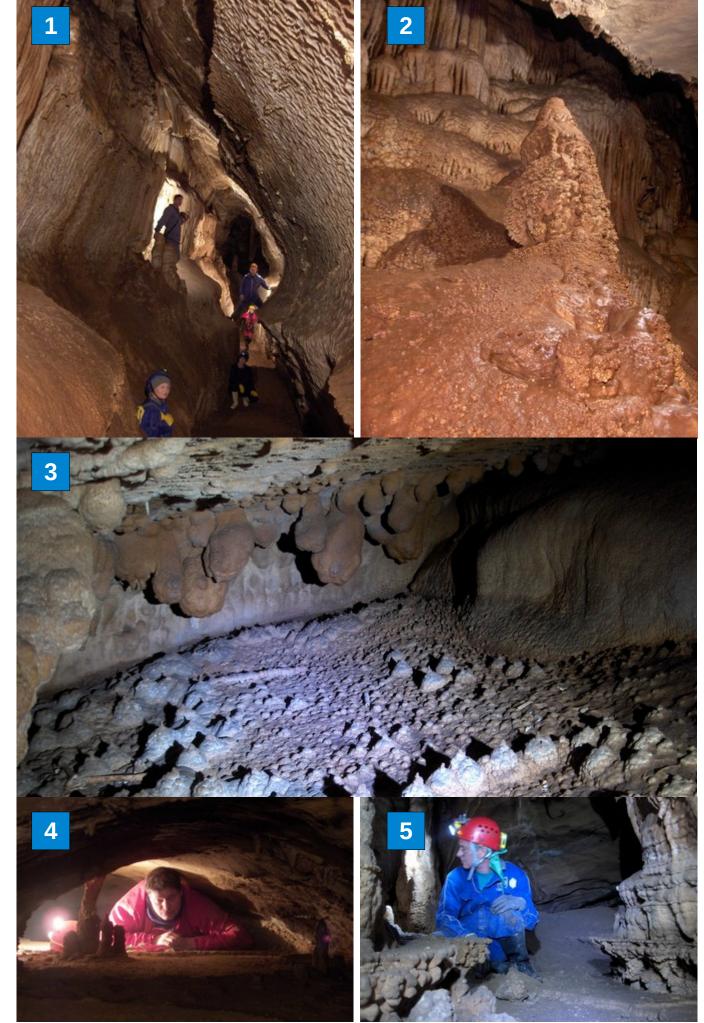

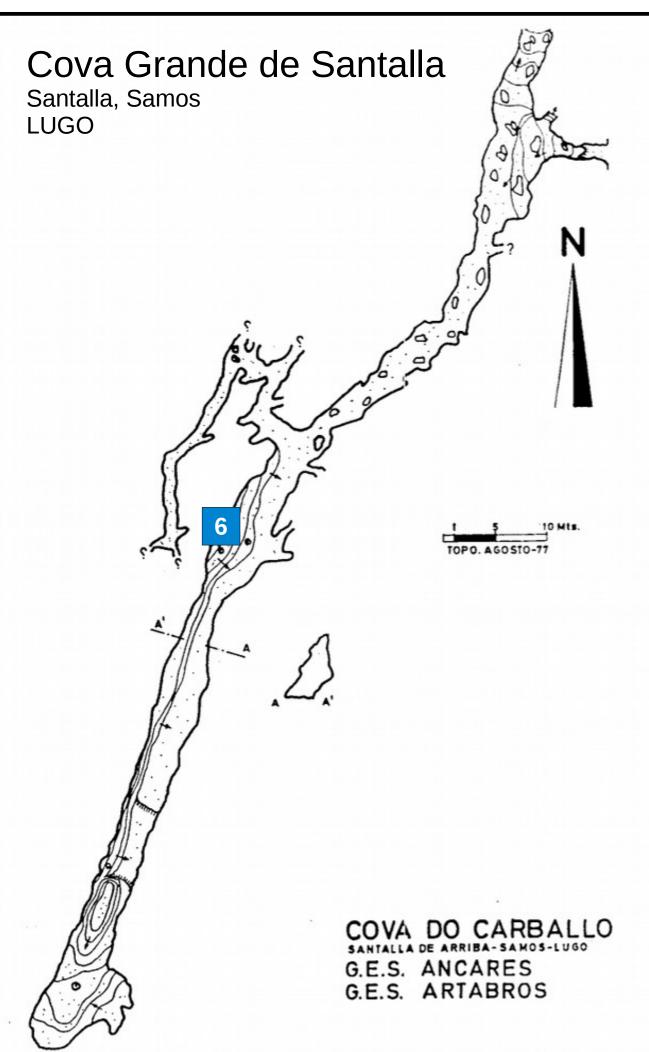

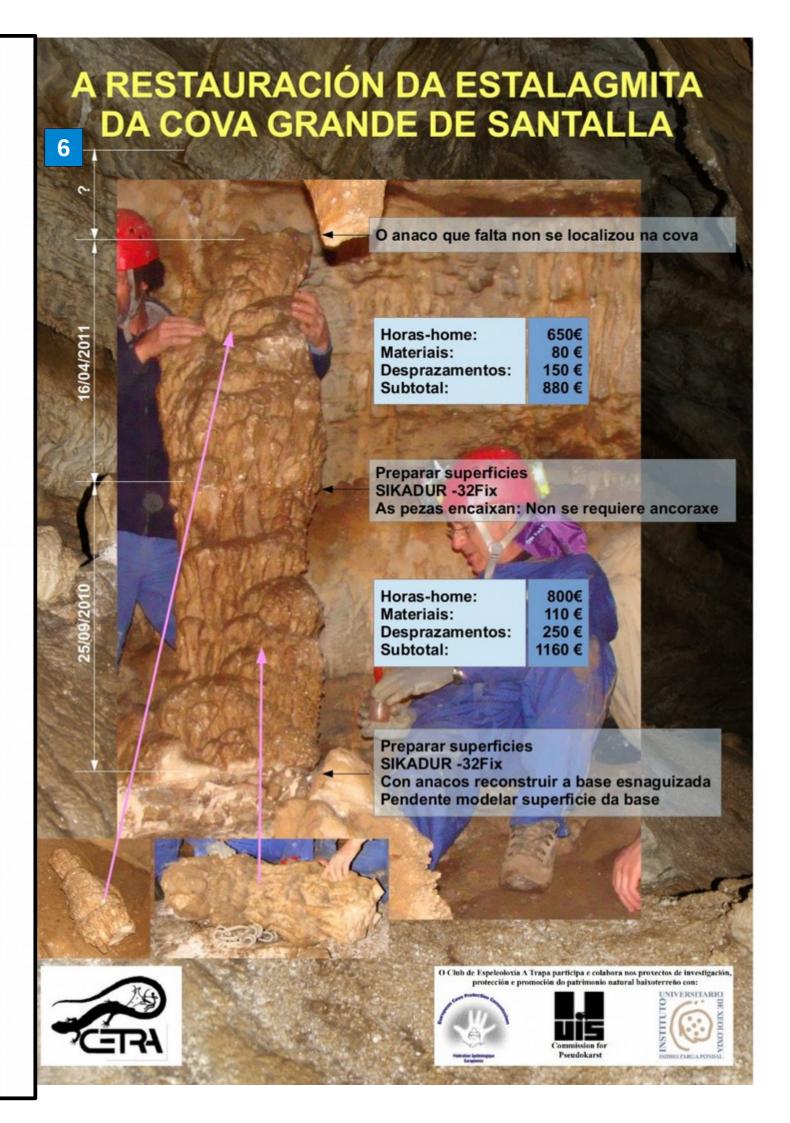

PROBA DE RESTAURACIÓN DUN ESPELEOTEMA (I) XORNADAS MEDIO AMBIENTE 2009

Lámina extraída da ponencia de M. Vaquerio

Ancoraxe con varilla parafusada de aceiro inoxidable.

SIKADUR -32 Fix

Adhesivo a base de resinas epoxi de dous compoñentes

Mistura A+B (58/42). Engadir pó de espeleotemas para tintar a resina e rematar xuntas.

SIKA ANCHORFIX -3+

Adhesivo para ancoraxe de alta resistencia, a base de resinas epoxi de dous compoñentes

> Mistura na propia pistola. Buracos con xogo para permitila aliñación dos anacos a pegar.

Compre ter cuidado ao furar: Empregar a menor broca posible e reducir na medida do posible vibracións e oscilacións durante a perforación para que o corpo cristalino do espeleotema no estrale e se rompa en anacos miudos

Nunha das partes se fixo un buraco axustado ao perno de ancoraxe e no outro fíxose burato folgado para facilitar a aliñación das partes na montaxe.

Con calibre medíuse a lonxitude dos buracos para que o perno non sexa demasiado longo.

Como perno, e por diámetro, empregouse un parafuso inox M4 DIN 933 ao que se lle serrou a testa.

Polo xeral montaríase o perno na parte que teña o burato axustado. E despois de secar montaríase sobre o corpo de furado folgado.

Neste caso as pezas son pequenas: Aplicamos a resina en ambos furados e montamos e aliñamos o conxunto para deixalo secar.

PROBA DE RESTAURACIÓN DUN ESPELEOTEMA (II) XORNADAS MEDIO AMBIENTE 2009

Lámina extraída da ponencia de M. Vaquerio

Polo xeral montaríase o perno na parte que teña o burato axustado. E despois de secar montaríase sobre o corpo de furado folgado.

Neste caso as pezas son pequenas: Aplicamos a resina en ambos furados e montamos e aliñamos o conxunto para deixalo secar.

Para encher os anacos que faltan e rematala unión aproveitamos (no taller de probas) o pó do taladrado da peza: Misturamos con resina (proporción A+B: 52/48) ata facer unha masilla que aplicamos na unión. Como o pó dispoñible non era suficiente a mistura quedou un pouco fluída e curta. Ao esvarar fora da unión dalle ao espeleotema un aspecto de superficie húmida que en cova podería alterar a estética. Cómpre evitar ese efecto e limpar axeitadamente os excesos de produtos.

Restaurar 2/3 de una estalagmita de más de 1.000.000 de años: Un taller de pruebas en 2.009

> Una expedición preparatoria en 2.009 Dos expediciones de trabajo en 2.010 y 2.011 Más de 20 personas implicadas Casi 2.000 € en materiales

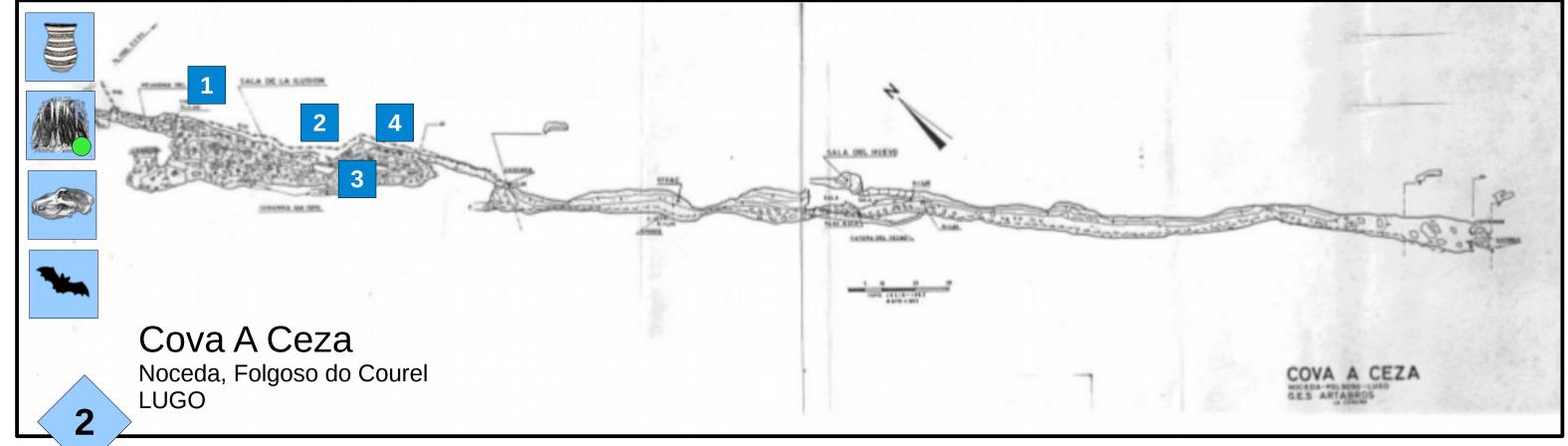

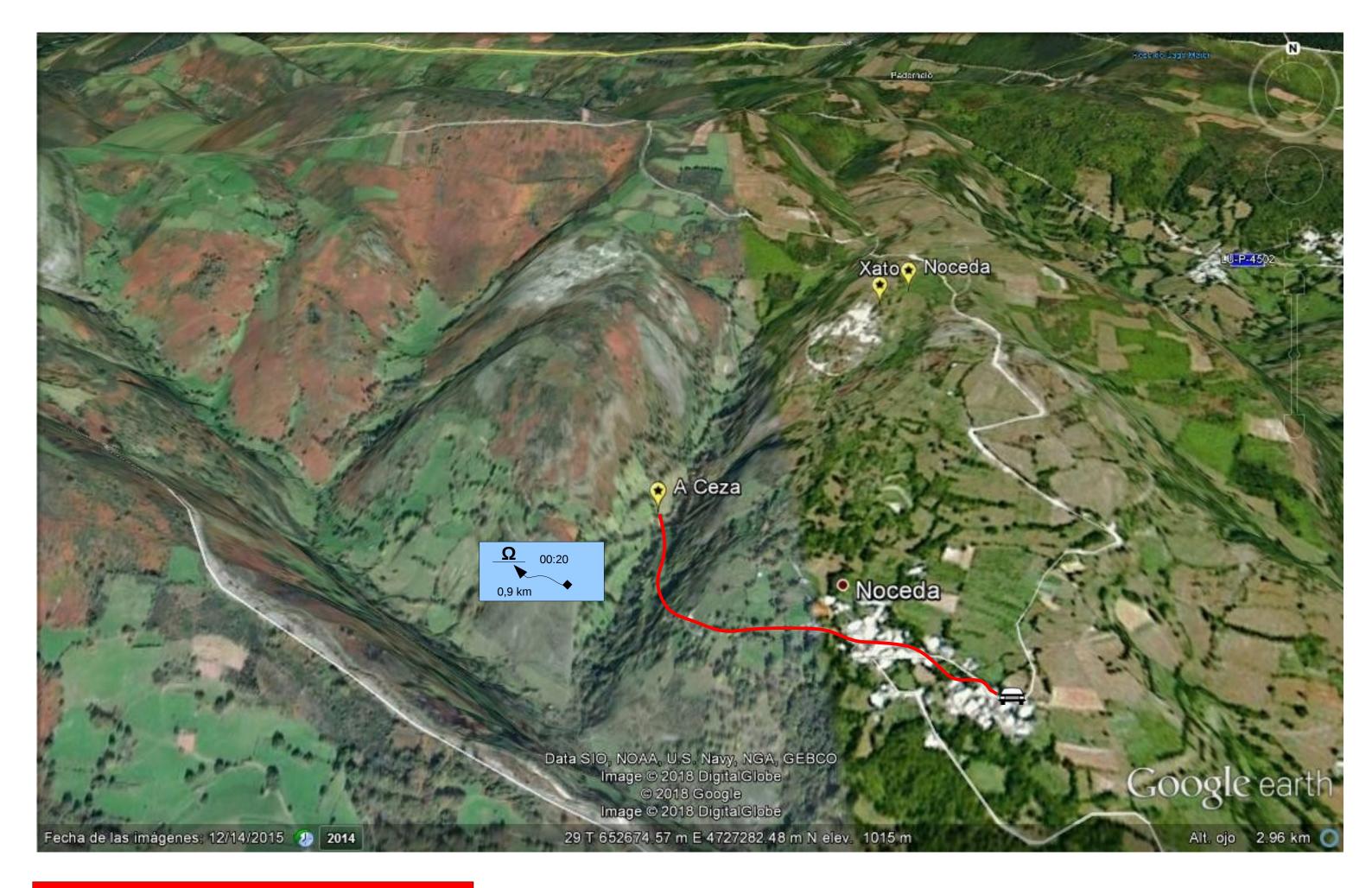

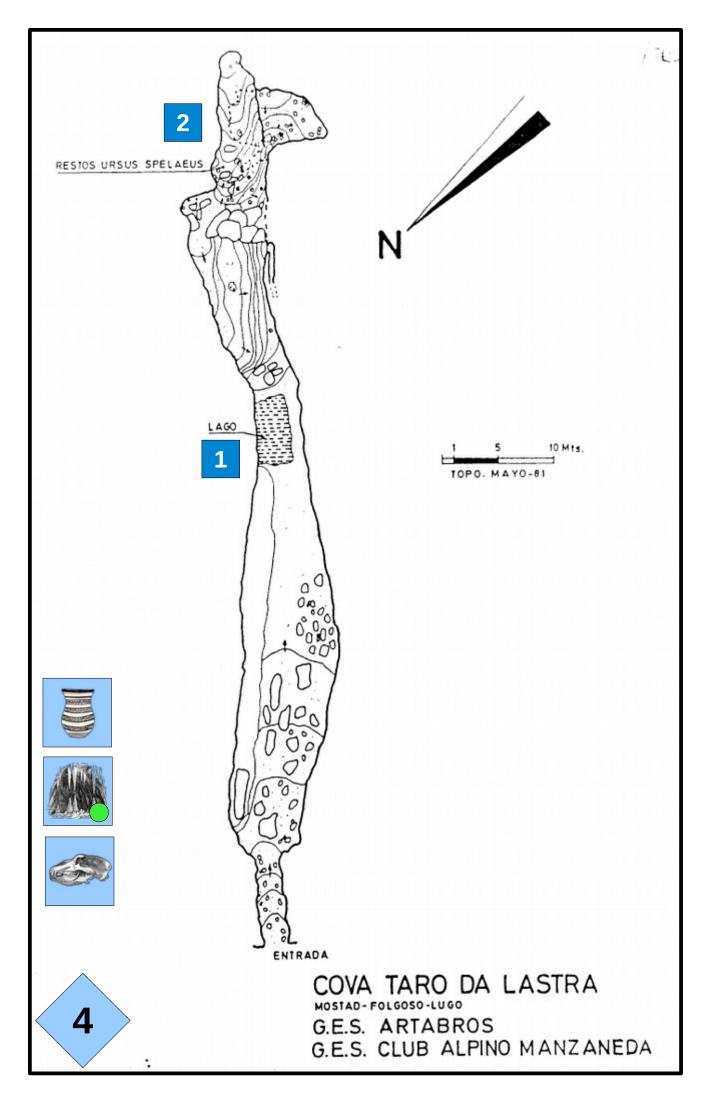
O Club de Espeleoloxía A Trapa participa e colabora nos proxectos de investigación

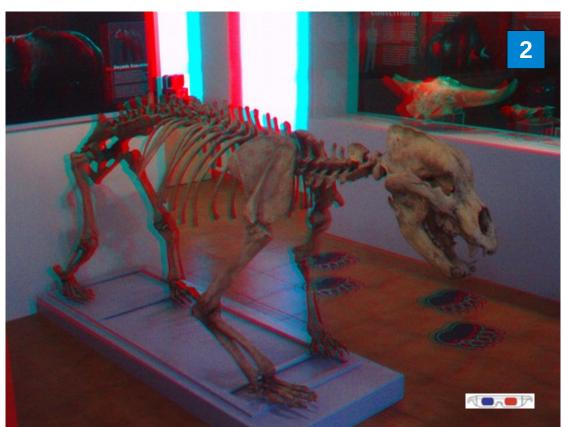

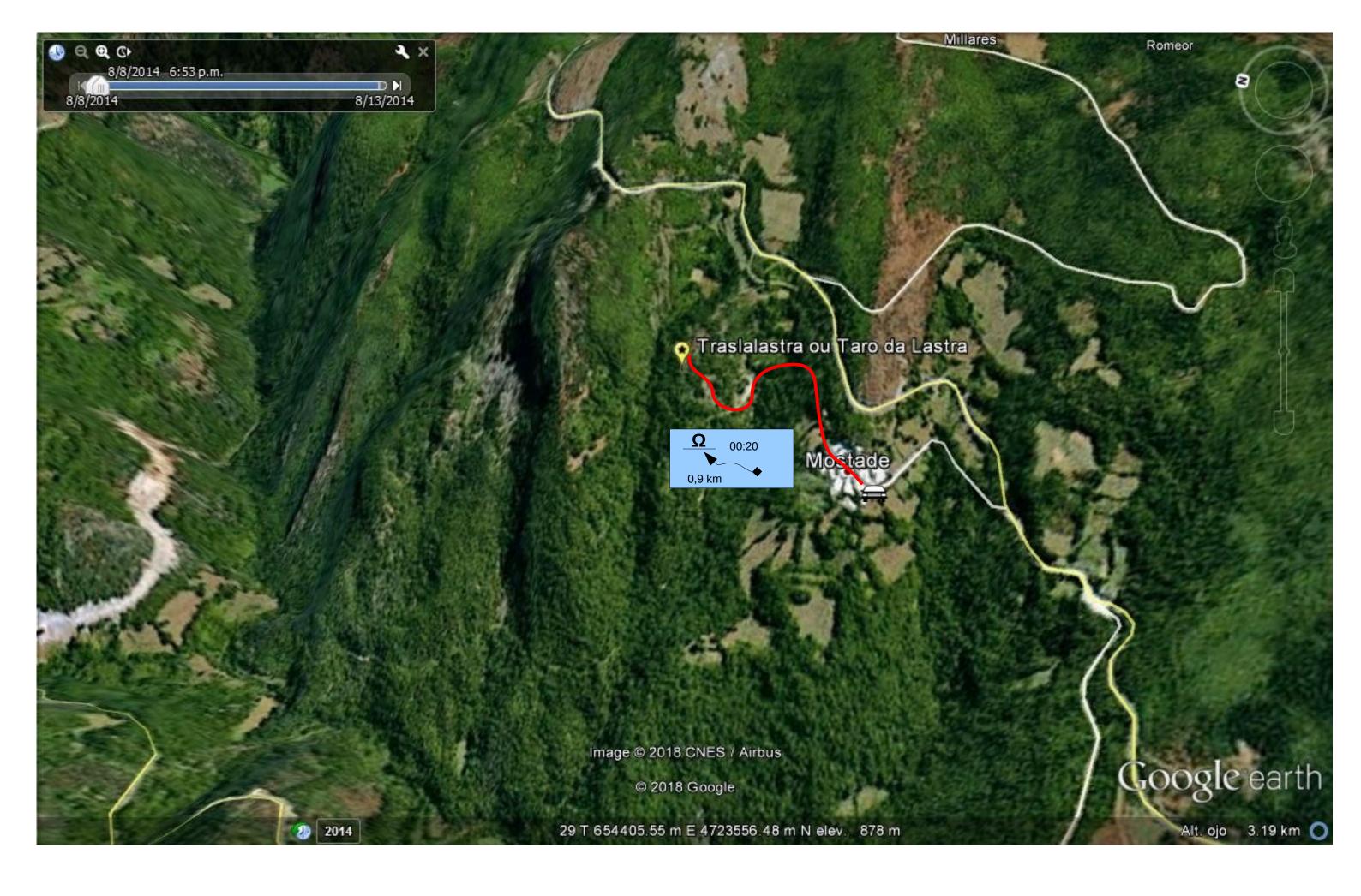

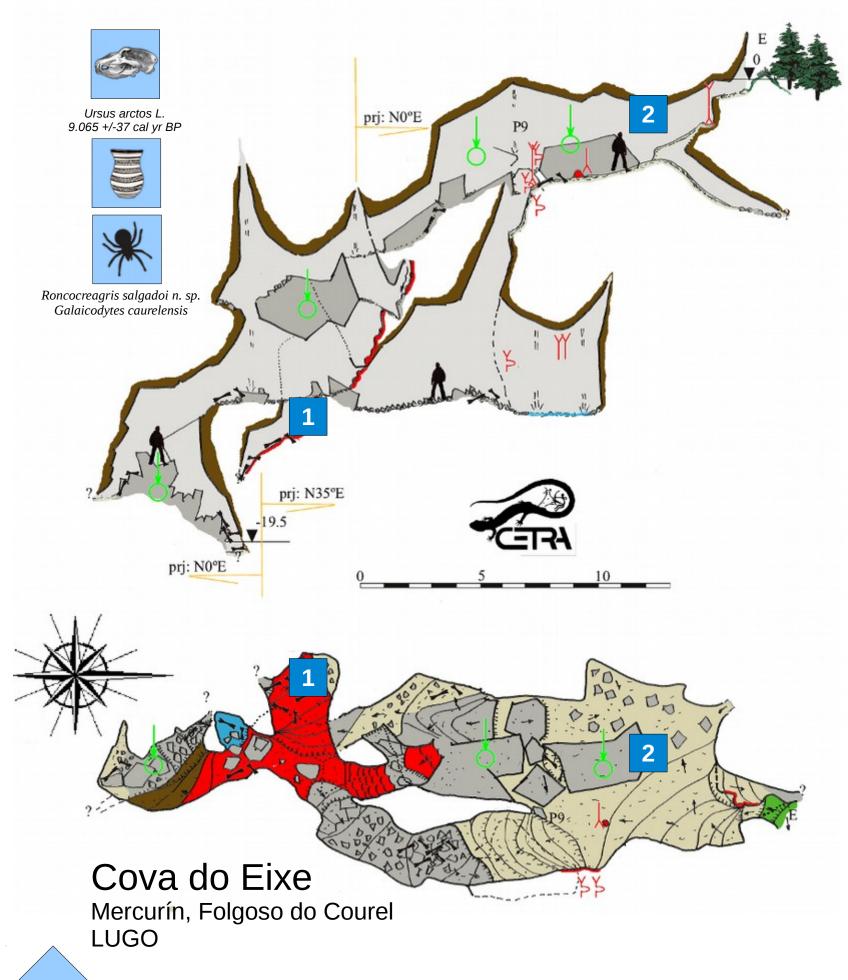

En la cueva ya no quedan restos visibles de oso cavernario, aunque hay un emplazamiento que se asocian con la "cama del oso", que es dónde aparecieron los restos. En el Museo Xeolóxico de Quiroga hay un oso pardo (Ursus arctos) que es el otro tipo de oso que se encuentra fósil en estas cuevas

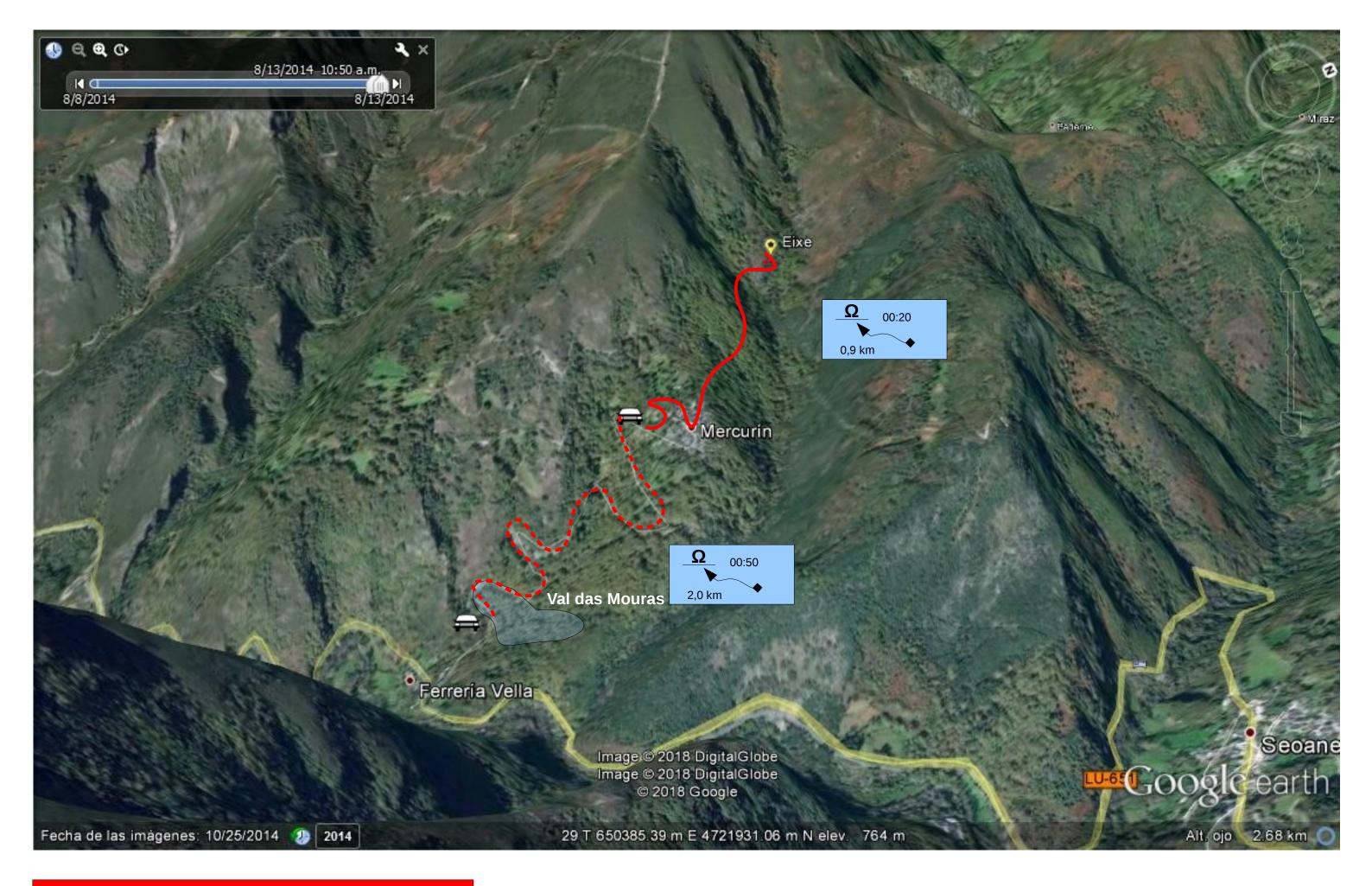

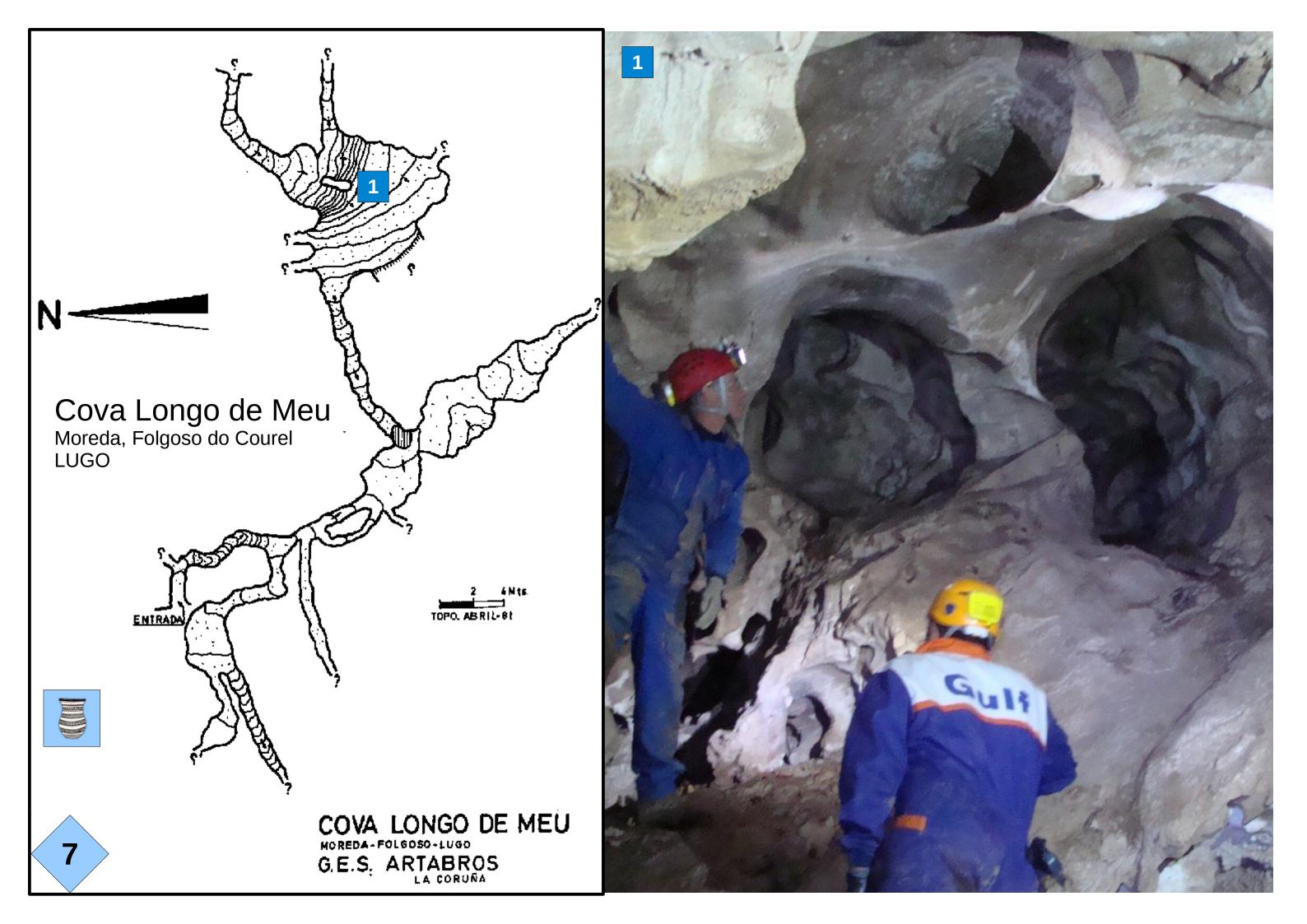

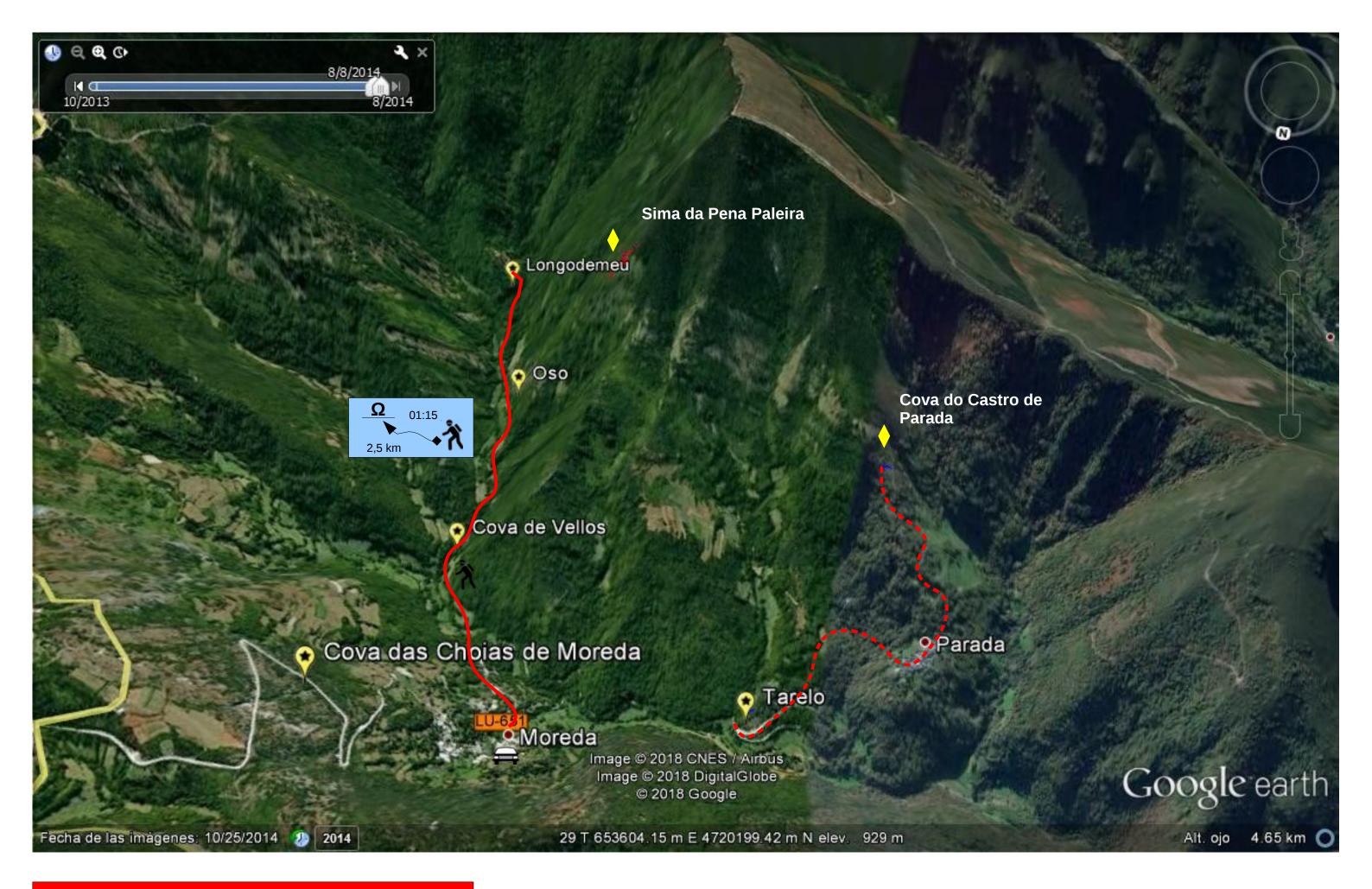

Cráneo de oso pardo fosilizado En una colada

Pseudo-escorpión Roncocreagris salgadoi n. sp.

Semana de la Espeleología 6-14 de abril 2018

LA ESPELEOLOGÍA DESCUBRELA Y VÍVELA COMO DEPORTE-CIENCIA

